

Ôn ào và lặng lẽ
 Sông không hiểu nổi mình
 Sóng tìm ra tận bể
 Ôi con sóng ngày xưa
 Và ngày sau vẫn thế
 Nỗi khát vọng tình yêu
 Bồi hồi trong ngực trẻ
 Trước muôn trùng sóng bể
 Em nghĩ về anh, em
 Em nghĩ về biển lớn

Ond aol val lagh les
 Sogy kogy hiwq noig mihl
 Sogj timl ra tanf beq
 Oiy con sogj wayl xuao
 Val wayl sau vang theb
 Noig kat vogr tihl iwyl
 Boid hoid trogp wucf trez
 Trusx muly trugl sogj beq
 Em wis ved ahp, em
 Em wis ved bilq lonx

CHƯA ĐỦ ĐỘ ĐIÊN?

Từ Kế Tường

Những ngày tháng tư nắng nóng khủng khiếp, dịch bệnh Covid-19 hoành hành, cả nước phải cách ly để chống dịch, bao nhiêu áp lực tinh thần lẫn vật chất khiến người muốn điên rồi, bỗng dưng trên mạng xã hội lại bùng lên một gương mặt tươi cười, mang kiếng trắng vô hồn có triệu chứng của bệnh viện tâm thần Biên Hòa mới xống ra khoe một công trình vĩ đại được mang tên: "Chữ Việt Nam song song 4.0" của nhóm tác giả Kiều Trường Lâm-Trần Tư Bình. Cái tên công trình chữ nghĩa Việt Nam không dấu mà song song 4.0 này thoạt nghe đã thấy không ổn. Chữ Việt Nam có dấu vốn đã đầy âm sắc, đủ ngữ nghĩa, một từ, một cụm từ đã mang nhiều nghĩa, học cả đời chưa chắc đã thấu hiểu hết nếu không phân tích theo ngữ cảnh, không thực tiễn địa phương. Ví dụ chữ đen gắn liền với tên một con vật đã có nhiều tên gọi: Ngựa đen thì gọi là ngựa ô, Chó đen thì gọi là chó mực, Gà bông thì gọi là gà chuối, Gà màu lông nâu vàng thì gọi là gà khét... Nếu viết không dấu thì đọc và hiểu thế nào?

Rồi tới cái màn "Song song 4.0" là sao? Tôi chịu, ngồi nghĩ nát óc cũng không "thấu cảm" được cụm từ này diễn giải điều chi? Sở dĩ tôi quan tâm, tìm hiểu, cất công lý giải vì nghề nghiệp của tôi là làm báo, viết văn. Nếu bỏ lối chữ truyền thống, viết theo lối "Chữ Việt Nam song song 4.0" thì phải viết thế nào cho độc giả đọc và hiểu mình

viết cái gì. Nếu không học lại, viết lại thì chỉ còn nước bỏ nghề về đi móc bọc, bán bao nylon sống qua ngày chứ làm báo, viết văn mà viết chẳng ma nào đọc được, hiểu được thì biết làm thế nào. Vậy mà nhóm tác giả này (Với hai cái tên Kiều Trường Lâm-Trần Tư Bình sao tôi nghi ngờ không phải là người Việt gốc ta, có cái gì đó sai sai, lai lai cái ông hàng xóm hay sao ấy. Hoặc là thuộc hệ phái của sư phụ Bùi Hiền). Nghĩ tới đây tôi đã muốn tẩu hỏa nhập ma, mắc mệt tới nơi rồi. Thế mà không hiểu tại sao cái Bộ Văn, Thể, Du lại cấp phép bản quyền(Nhóm tác giả tự khoe hay sự thật?-Tôi xin đánh dấu hỏi ở đây). Rồi nhóm tác giả này lại hy vọng sẽ được đưa vào chương trình giảng dạy tiếng Việt nữa mới kinh.

Xin thưa với hai ông Kiều Trường Lâm và Trần Tư Bình, cách ly chống dịch Covid-19 đã quá căng thẳng, quá áp lực, quá lo lắng rồi mà phải tiếp cận công trình "Chữ Việt Nam song song 4.0" thì con người ta sống sao nổi. Bộ chưa đủ độ điên nữa hay sao mà rước vào một mớ chữ nghĩa lộn xộn, pha tạp, làm hại não người lớn thì trẻ con mới học chữ Việt chịu sao nổi? Xin thưa, tôi và nhiều người đã trưởng thành, làm ăn sinh sống, theo nghề, bám nghiệp với chữ Việt truyền thống rồi. Nếu hai ông thích xài chữ Việt song song 4.0 hay chữ không dấu gì thì chỉ mình hai ông "tự xử" và "thỏa mãn" đi nhé. Còn nếu không "thỏa mãn" thì cứ đi chết mình cặp đôi hai ông đi, đừng bắt chúng tôi chết theo. Vì chúng tôi chưa đủ độ điên, còn muốn sống qua mùa dịch.

Mắc mệt luôn á! Cái đồ... quý sứ!